

Het deel van de gelovige in Christus

door: J.N. Darby

Kolosse 1:1-29

Het zien op de heerlijkheid van de Heer Jezus werkte in het hart van de apostel Paulus en werkte in hem de behoefte om de harten van de Kolossenzen te zien opgroeien in de kennis van de Heer. Hij is er vol van. Als hij deze heerlijkheid beziet, ziet hij de volheid van de genade. Alles spreekt hem van de volmaakte genade van God. De aarde verdwijnt, zelfs de wet; hij is voor de wereld gekruisigd, hij, het vlees, zijn genegenheden. Van de zijde van de mens was alles verloren, de jood was een kind van de toorn, net zoals de anderen. Maar zodra de genade schittert, was zij voldoende om jood en heiden in het licht te brengen, waarvan God zelf het middelpunt en de volmaaktheid was. En nadat hij gezien had, dat God op die manier werkte, naar Zijn eigen hart, had Paulus geen andere wens dan de zielen van christenen tot de hoogte te brengen van de gedachte van God. De Kolossenzen waren daar nog niet, daarom vermaant hij hen hier.

Paulus had de blik op Christus gericht, op de heerlijkheid in Hem en hij wil dat de christenen dat begrijpen. De liefde tot de zielen drong hem daartoe. Als Paulus aan onbekeerden het evangelie predikte, dacht hij eraan, dat, wat Christus voor hem was, kon Hij ook voor anderen worden en hij was niet tevreden als hij zag dat zij dat niet hadden door gebrek aan kennis of geloof. Hier wil hij, dat de christenen werkelijk van hun positie genieten. Hij dringt er op aan, dat zij hun deel van hun rijkdommen zullen genieten door de Heilige Geest van nu af aan.

We begrijpen de eenheid van zijn onderwijs. Het uitgangspunt is de val van de mens, afgedaald, in vijandschap tegen God, “in mij is geen goed” zegt Paulus. – en toch was hij een ijveraar voor de wet geweest – Het gevolg van dit volledige verval was, dat er maar één oplossing was: de toevlucht nemen naar het hart van God. Dan ziet hij en toont aan, wat God heeft gedaan en wat Hij is voor de mens; dat is volmaakte genade; hij is vervuld met de geestelijke kennis van deze onbegrensde genade en hij kan niet ophouden, daarvan te spreken.

We zullen zien, hoe God, door deze genade, ons een plaats geeft, die oneindig gezegend is in Christus. Zoveel zelfs, dat Hij ons het voorrecht geeft:

1. met Hem te lijden, voor wat Hij liefheeft,

2. en deel te hebben aan Zijn eigen getuigenis in deze wereld.

Versta me goed, het gaat natuurlijk om het lijden, dat Christus heeft ondergaan om de gerechtigheid. Daarom zegt Paulus, dat hij aanvult in zijn vlees, wat nog ontbreekt aan de verdrukkingen van Christus voor zijn lichaam, dat is de gemeente (24) {aan het lijden van Christus voor de zonde in onze plaats; daaraan kunnen wij geen deel hebben}

Wij waren vreemdelingen en vijanden in gezindheid, door boze werken. (21) Niet alleen waren onze werken tegen de wet. Maar zelfs in onze gezindheid waren wij totaal van God gescheiden. De gezindheid van de natuurlijke mens oordeelt over de dingen, als een zondaar. Maar het doel van God is altijd geweest: Zijn Zoon te verheerlijken. En omdat Hij een God van liefde is, moet Zijn Zoon verheerlijkt worden in het goede, dat Hij voor de mensen heeft gedaan, als God Hem in het bezit zal stellen van alle dingen. Dat is door het geloof aan ons geopenbaard. Christus had alle dingen door Hem en tot Hem geschapen. Nu is de schepping in de zonde gedompeld, aan het verderf onderworpen. Alles is tegengesteld aan het werk van een God van goedheid. God wil, dat Christus alle dingen bezit en dat Hij ze bezit in heerlijkheid. Christus voor alle knie zich zal buigen. Hem, die de mensen nu verwerpen. Satan zelf zal gedwongen worden te erkennen, dat Jezus Heer is tot heerlijkheid van God de Vader. Als dit niet gebeurt door de genade, dan zal het door oordeel gebeuren, maar elk schepsel zal Hem eer bewijzen. Hij zal alle dingen bezitten.

Maar dat is niet alles. Dit is Zijn recht, maar het gaat daar alleen om verheerlijking, niet om liefde. “Want het behaagde de hele Volheid in Hem te wonen en door Hem alle dingen tot Zichzelf te verzoenen, na vrede gemaakt te hebben door het bloed van zijn kruis, door Hem, hetzij de dingen op de aarde, hetzij de dingen in de hemelen.” (19,20)

Wij leven in een wereld, die God niet erkent, God handelt in genade en oefent het oordeel nog niet uit, over zo'n wereld. Er komt een dag, dat de wereld zal moeten erkennen, dat alles van Christus is, maar behalve dit recht, deze soevereiniteit, is er de genade en liefde van God. Hij wil, dat, als alles in de hemel en op de aarde zal verzoend zijn, er zielen zullen zijn, die

gezegend en gelukkig zullen zijn als Christus. *”opdat Hij in de komende eeuwen de uitnemende rijkdom van zijn genade zou betonen in goedertierenheid over ons in Christus Jezus.”* (Ef. 2:7) Wat een rijkdommen van genade inderdaad! Wij waren vijandig tegen God. Onder de wet was de mens ongehoorzaam. Toen Christus op aarde kwam, heeft men Hem in het gezicht gespuugd. Tegelijkertijd waren wij krachteloos, slaven van de begeerte, van de wereld, van wat ons omringt. Haat tegen God, zwak en vuil, dat is de natuurlijke mens. Onder zulke mensen zoekt God metgezellen voor Zijn Zoon! Hij zoekt ze op in genade, om ze deel te laten nemen aan de erfenis van de heiligen in het licht. De mensen zijn trots op hun vermogen als mens en spotten met de gedachte in de heerlijkheid van de Heer te komen. Inderdaad, het zou ook dwaasheid zijn, te menen, uit zichzelf recht te hebben, om daar te zijn. Maar God en Hij alleen, kan zulke miserabele mensen invoeren in het licht. Die mensen die God opzoekt, verkeren in dezelfde omstandigheden als alle andere mensen. Er is geen zedelijk verschil tussen Zijn volk en de Egyptenaren. Maar God had gedachten van genade over het volk en Hij heeft de zaak van het volk ter hand genomen. Hij heeft ons bekwaam willen maken voor de erfenis.

Het is niet voldoende om ons de hemel te tonen. Hij moet ons bekwaam maken, om daar binnen te gaan. De Vader heeft die mensen aan Zijn Zoon gegeven, die in de heerlijkheid zullen binnengaan en Hij heeft zelf de vrede gemaakt door het bloed van Zijn kruis. Waar waren wij, toen die vrede is gemaakt? Hij heeft deze vrede zelf gemaakt in Christus en door Christus. God spreekt tot ons over een tot stand gebrachte vrede. Hij kan geen evangelie prediken, voordat er een evangelie is om te prediken. Hij kan niet tot een mens zeggen: “Kom tot Mij” als Hij niet eerst de zonde heeft weggenomen. Hij roept dan ook de zondaar, als de vrede is gemaakt. Dan kan de zondaar komen. Op een andere plaats lezen we, dat Christus door Zichzelf de reiniging van de zonden heeft teweeggebracht. God kan niet zeggen, dat een bezoedeld mens, niet vuil is, maar Hij wast de zonde af door het bloed van het kruis. Eerst is de zaak volbracht en daarna pas verkondigd en God openbaart zich in dit werk, dat de zonde wegneemt. Hij roept de zondaars: “Kom!” en kan tegen hen zeggen: “De vrede is gemaakt!” Ik heb het werk van Mijn Zoon aangenomen. Ik heb Hem een plaats gegeven aan Mijn rechterhand, omdat Hij het werk volbracht heeft. Het gaat niet om beloften, niet om tekenen maar om een openbaring van God in een zaak, die volmaakt verricht is naar Zijn eigen gedachten.

Hij zou niet kunnen zeggen: “Kom!” als het bloed van het kruis niet voldoende was om te kunnen komen. Juist deze onmogelijkheid, dat Hij de zonde niet kan toelaten, zou iemand moeten doen komen, als Hij roept. Omdat Hij de bezoedeling niet kan toelaten in Zijn tegenwoordigheid, heeft Hij die weggenomen. Zo is het dus, het bloed van het kruis neemt de zonde weg, zodat de liefde van God vrijuit naar de zondaars kan stromen. Christus heeft de weg gebaad naar de

goddelijke liefde en Hij kan zeggen tot de schuldige: “Zie het bloed!”

Christus werd gedrongen, totdat Hij de toorn gedragen had, omdat Hij tot op dat ogenblik niet van de liefde van God kon spreken. Maar toen eenmaal de vrede gemaakt was, verkondigd Hij die aan arme zondaars en Hij overwon de vijandschap in het hart van mensen door het zien van deze liefde.

Nu is er geen sprake meer van zonde tussen ons en God. Niets verhindert de werkzaamheid van Zijn liefde ten opzichte van ons. Als na de dood het oordeel voor de ongelovigen komt, zal Hij voorons, die Christus verwachten, verschijnen, zonder dat er sprake is van zonden. De hele kwestie van de zonde is beslist, bij Zijn eerste komst op aarde. Zo luidt dat kostbare evangelie. Het verkondigt wat God gedaan heeft om tot de mens te kunnen komen en wat de Heer Jezus heeft volbracht in volmaaktheid. Als u mijn vijanden bent, zegt Hij, Ik ben uw vriend. Zie wat Ik gedaan heb om de zonde weg te nemen, die u van Mij scheidt.

Nu komt er een ander probleem, welke plaats heeft Hij ons daarin gegeven? *“En u, die er vroeger vreemd aan was en vijandig gezind was door uw boze werken, heeft Hij echter nu verzoend in het lichaam van zijn vlees door de dood,”* (21) Dat is het huidige deel van de gelovige. De schepping is nog niet verzoend, maar God is begonnen met Zijn vijanden. Deze verzoening gaat aan de oordeelsdag vooraf. Zonder het werk van Christus, moet de mens de dag van oordeel verwachten, omdat alles geopenbaard moet worden. Maar als ik nu verzoend ben, is alle geregeld, alles is geoordeeld, ik heb van te voren, het oordeel beleefd. Ik heb beleden, dat ik het oordeel en de dood heb verdiend, alsof de straf vanaf de grote witte troon was uitgesproken en ik heb het woord van verzoening gehoord. Al wat de ziel van God scheidde, is weggenomen!

Bent u met God verzoend? Hebt u het bewustzijn, dat God uw vriend is? Zegt u, dat u enige ongerustheid voelt? Dan heeft u geen eenvoudig geloof, want dat stelt iemand gerust omdat God liefde is, omdat Hij het werk gedaan heeft en omdat Hij u heeft verzoend! Vindt u het vreemd, dat ik, een zondaar, de gedachte kan koesteren, dat ik onberispelijk ben voor de eeuwigheid? Maar God heeft me zo willen maken en Christus heeft het noodzakelijke werk daarvoor gedaan, om mij heilig en onberispelijk voor Zich te stellen. (22) Moet ik gaan twifelen of Hij daar wel in geslaagd is?

Zo wil Paulus door de Heilige Geest ons de bedoelingen van God laten begrijpen, die God met de gelovigen heeft. Paulus is niet allen de dienstknecht van het evangelie, maar ook dienstknecht van de gemeente (25) om het woord van God te voleindigen. Deze bedoelingen zijn: alle dingen te verzoenen en ons te maken tot metgezellen van Christus, Zijn broeders, Zijn bruid, Zijn lichaam ons te hebben in dezelfde heerlijkheid als Christus. Als Christus alle dingen zal bezitten, wil Hij ons daar bij Zich hebben om ze met

Hem te bezitten, zoals Hij Eva geschapen heeft voor Adam, nadat Hij alles geschapen had.

Tegenover zulke openbaringen begrijpt men de uitroep van vers 12: *“de Vader dankende, die u bekwaam heeft gemaakt om deel te hebben aan het erfdeel van de heiligen in het licht;”* Deze dankzeggingen veronderstellen dat wij de uitgestrektheid van onze positie begrepen hebben. Is dat zo voor ons allen? Hebben wij begrepen, dat God ons bekwaam heeft gemaakt om deel te hebben aan de erfenis van de heiligen in het licht? Niet bekwaam maken zal, maar heeft. Dat Hij u heeft overgebracht in het koninkrijk van de Zoon van Zijn liefde? Als de ziel dat heeft begrepen, heeft ze begrepen, dat ze niet meer tot deze wereld behoort, zoals Christus daar niet toe behoort.

Het genot van deze dingen moet in de praktijk van ons leven onze aandacht hebben. Wij vormen een deel van het lichaam van Christus. Wij zijn zo met Hem één, dat wij hetzelfde deel op aarde hebben als Hij. Als ik trouw ben, lijd ik als Christus, want ik spreek van Christus tegen de wereld en ik wordt behandeld als Hij. Wij hebben zo'n kennis van God, dat wij in de wereld kunnen gaan en tegen haar zeggen: “Ik ken God en ik ben gelukkig.” Dat zal lijden meebrengen van de kant van een wereld, die vijandig is aan God. Dat is lijden met Christus. {Niet lijden voor de zonde, zoals Hij op het kruis geleden heeft, maar lijden om de gerechtigheid.) Het lijkt, of ik Christus tot mij hoor zeggen: “Ik stel u geheel in Mijn plaats, Ik maak van u de vaten van de gerechtigheid Gods, Ik heb u deze schat gegeven; verkondig dat, de wereld zal u haten, maar u zult in Mijn gemeenschap leven.”

De mens zou iets dergelijks niet kunnen doen, maar het is het werk van God, dat de gemeente heeft gered, zodat er in de wereld zielen zijn, die verenigd zijn met de Heer Jezus, die hetzelfde lot hebben als de Heer, n.l. Zijn heerlijkheid in de hemel en Zijn lijden op de aarde. Hij is ons kleven, onze gerechtigheid, wij zullen in het licht komen, zoals Hij in het licht is. Dat kan de wereld niet verdragen, als wij zeggen: “Wij zijn van God.” Het hoeft ons niet te verwonderen, omdat ze in het boze ligt.

Maar hoe weten we deze heerlijke dingen? Het is de verborgenheid, die van eeuwen en geslachten her verborgen is geweest, maar nu geopenbaard is aan Zijn

heiligen, aan wie God heeft willen bekend maken, wat de rijkdom is van de heerlijkheid van deze verborgenheid onder de volken, welke is Christus in u, de hoop van de heerlijkheid.

Opdat wij van de raadsbesluiten van God voor de gemeente zouden genieten, is Christus in ons, Hij heeft ons verlost, Hij komt in onze harten wonen, opdat wij de kennis van deze dingen zouden hebben en van dit deel.

Ik ben niet meer van de wereld, Christus heeft mij vrijgekocht en met Hem verenigd, zodat al wat de Vader aan Zijn Zoon heeft gegeven, Hij dat mij heeft gegeven.

Hoe kostbaar maakt dat alles Christus voor het hart. De kennis van zo'n liefde wekt genegenheid voor Hem, en kracht en vrijheid. Als we dit gezegende deel verwerklijken, is dat geen trots tonen van die erfenis, maar als we Christus zelf hebben als doel, als voorwerp voor ons hart, wordt Hij groter voor onze ogen. Hij, die alle dingen vervult.

Weldra zal het uur slaan, waarop dit alles, zichtbare werkelijkheid zal worden; in de toekomstige eeuw zal het kwaad worden weggedaan door het oordeel. Maar in afwachting daarvan en terwijl al het kwaad bestaat, moeten wij het overwinnen door de kracht van de Heilige Geest. Daarom moeten we er voor lijden. Als Christus ons komt halen, zal er geen sprake meer zijn van kwaad en wij zullen ons verheugen, omdat we door God geliefd worden, zoals de Heer Jezus geliefd wordt.

Ik zou willen, dat God voor onze zielen het deel kostbaar maakt, dat Hij ons gegeven heeft en alleen geven kan, ons bekwaam gemaakt heeft om het te bezitten. Mochten wij de liefde van Christus smaken om niet meer voor ons zelf te leven, maar voor Hem, die ons gekocht heeft. Wees niet eerder tevreden, totdat u het innerlijke bewustzijn hebt, dat God u in Zijn genade hetzelfde deel heeft gegeven, als Christus en dat u ervan geniet. Mocht Hij ons geven met Christus te lijden en een volkomen vertrouwen, terwijl u getuigenis aflegt van de liefde Gods en van Zijn goedheid.

Oorsprong: [Le Messenger Evangélique 1932-159](#)

Titel: [La part du croyant en Christ](#)